

ИЗТОКЪ

»ИЗТОКЪ« има една господ- ствующа идея: да се бори за икономически и културни придобивки, да издири и изнесе онова, което обединява гражданството, да се бори срещу всичко, което го дѣли, да служи на истината и почтенността.

Броя 1 лв.

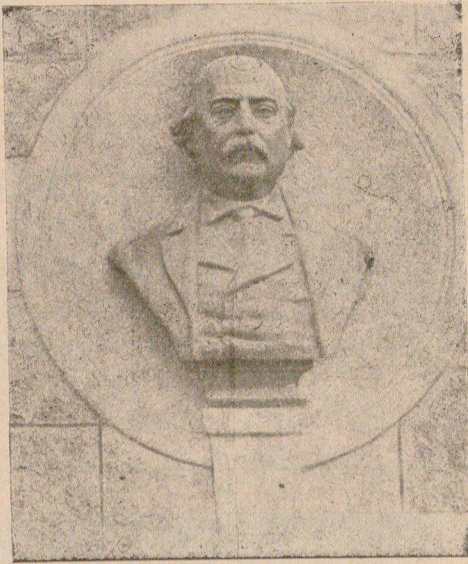
Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ нивотъ

Редактира комитетъ

Александъръ Несторовъ
Директоръ на Слѣтитѣ гимназии

ПРАЗНИКЪТЪ НА ГИМНАЗИИТЪ

Сливенъ, както и другитѣ подбалкански градове, радващи се на едно по-добро състояние, твърде рано, преди освобождението, се заема съ уреждането на своето училище. Въ тая насока работятъ редица родолюбиви и будни негови синове. Не става дума за килийнитѣ училища, началото на които мжждѣ далече през робството. Думата е за свѣтското училище, чието начало е поставено отъ видния ученъ сливенецъ Д-ръ Ив. Селимински преди повече отъ единъ вѣкъ (1825 г.) което се разраства, подето отъ вдъхновени личности като Младенова, Добровски, Михаиловски, Доброплодни и др. съ единъ темпъ, извикващъ удивление.

ДОБРИ П. ЧИНТУЛОВЪ

патронъ на Слѣтитѣ гимназии, Студентското дружество и Народния хоръ

Все презъ сѣщото време се забелязва единъ буенъ стремежъ къмъ по високо образование, резултатъ на което е създаване класното училище въ Сливенъ. Вдъхновенъ организаторъ то намѣри въ лицето на Добри Чинтуловъ.

Осигурилъ си свобода на действие, първата работа на Чинтулова била, да си подбере сътрудници и скоро около него се групиратъ добре подготвени и ентузиазирани учители, като Т. М. Шишковъ, М. Т. Икономовъ, П. Ивановъ, Аг. Узунъ, Н. Грековъ, П. Черковски и др. които въ едно кратко време, издигатъ на завидна висота учебното дѣло въ гр. Сливенъ, за да се изтрѣгне изъ устата на чужденци, като Макъ-Гахана признанието: „Българскиятъ градъ Сливенъ въ педагогично отношение може да се сравни съ подобни градове въ Франция и Англия“.

Училището крепне и скоро става тѣсно. Видни сливенци се притичатъ на помощъ. Подема се идеята да се основе пълна гимназия и дѣлото се почва, но Априлското въстание и Освободителната война го прекъсва, за да се подеме веднага следъ Освобождението. Освобождението поставя много по-обширни задачи на училището ни. За да достигнемъ културния ръстъ на нашитѣ съседи и да се приближимъ до западнитѣ народи, налагаше се откриването на повисши училища — гимназии. Условието за откриването на такива въ Сливенъ бѣха на зрѣли и на 15 септември 1881 година класното училище се преименува „Областна Реална Гимназия“ и се помѣщава въ новопостроената сграда (сега старото здание на гимназията). Въ 1884 година гимназията е дала първия випускъ отъ 12 ученика. Общиятъ брой на ученицитѣ е билъ 509, а персоналтътъ се е състоялъ отъ директоръ, 7 преподаватели, 6 учители, 1 надзирателъ — секретаръ и 1 надзирателъ. Гимназията почва да живѣе съ духовния животъ на едно

РЕЗУЛТАТЪТЪ

отъ евтината гостоприемна седмица (1—8 мартъ) споредъ събранитѣ отъ общината сведения

Освенъ дошлитѣ съ кола и пешкомъ около 5,000 пжници, по желѣзницата специални билети сж продадени на 4,800 души.

Продадени въ изложбата посадѣчни материали: 950,000 лози преимущественно Хавузъ-Али, даматъ и пр.; 450,000 гладки рѣзници; надъ 450,000 овощни дръвчета; надъ 2,000 декоративни дръвчета. Въ изложбата станали продажби надъ 2 милиона и 300,000 лева.

Вънъ отъ това, всички хотели и гостилници бѣха препълнени съ посетители. Консулацията на месо и други хранителни продукти отъ първа необходимостъ силно увеличени. Отъ седмицата гости и граждани сж доволни. Сега се очаква гостоприемна седмица на прочутитѣ сливенски черешки.

Корекция на р. Асеновецъ

Наскоро започва да се прилага изработениятъ въ общината планъ за корекция на р. Асеновецъ, съ трудоваци отъ временната трудова повинностъ. За целта общината е поискала отъ 1000 метра релси и 10 вагонетки отъ М-вото на жѣлѣзницитѣ. Последното е уважило това искане и веднага е наредило да се изпратятъ исканитѣ материали, които вече сж пристигнали на гара Сливенъ. Работата по корекцията ще се състои въ изправяне коритото на рѣката, почистването му и издигането на високи брѣгове съ самитѣ материали, взети отъ коритото.

Георги Драгоевъ

въ полето на общественото подпомагане

Нашиятъ съгражданинъ Георги Драгоевъ е назначенъ областенъ инспекторъ за общественото подпомагане въ шуменската област. Георги Драгоевъ е отъ младата генерация общественици. Той е носителъ на голѣма култура и честна мисълъ. Още отъ ученическитѣ години започна да взема живо участие въ младежкитѣ организации, а като студентъ достигна до поста председателъ на Юношеския Туристически Сюзъ въ България (Ю. Т. С.). Преди нѣколко години съюзътъ оцени достойно дѣлото му и го провъзгласи за свой почетенъ членъ.

Въ последно време Г. Драгоевъ бѣше на служба въ Сюзъ за закрила на децата, благодарение на което, той имъ възможностъ да проучи основно въпроса съ общественото подпомагане у насъ. Ние поздравяваме нашия приятелъ Г. Драгоевъ съ новия постъ и му пожелаваме все по-голѣми и по-голѣми успѣхи въ службата и живота.

Йовка Д-ръ х. Данчева

не ще приема на именния си день — 22 т. м.

НОВИ ДОМОГВАНИЯ

Градъ Сливенъ е единъ отъ голѣмитѣ градове въ България. Той бѣше доскоро пети по редъ по численостъ на населението; но по настоящемъ остава назадъ, заема седмо мѣсто и, за съжаление, неговото стопанско и икономическо положение, като последица отъ изкуствено намалената му околия, не му позволява да върви напредъ. Голѣма частъ отъ населението му се изселва въ други градове, главно въ Бургазъ и София. Въ културно-просвѣтно отношение, обаче, той не е изгубилъ нищо. Населението на Сливенъ е сравнително интелигентно и може да се каже, че си е запазило старото мѣсто. Твърдо ясно: въ Сливенъ имаме една отъ най-старитѣ гимназии; скоро ние празнувахме петдесетъ годишния юбилей на гимназията, извършила успѣшно своето културно дѣло. Но Сливенъ, отъ друга страна, е останалъ твърде назадъ въ благоустройството отношение и нѣма да сгрѣшимъ, ако кажемъ, че той е останалъ по назадъ отъ много градове и по малки въ България. Това е едно не радостно и скръбно явление и не говори похвално за интелигентния Сливенъ. Съ право може да се каже, че интелигентията въ Сливенъ дълго време е проспала, като не е проявила достатъчно интересъ къмъ своя роденъ градъ. И въ това отношение немогатъ да се посочатъ никакви оп-

равдателни причини; напротивъ, може да се посочатъ само такива, които показватъ колко малко сливенци сж се грижили за благоустройването и повдигането на своя роденъ градъ. Градската община на Сливенъ, не е била една отъ най-беднитѣ, не е била лишена отъ условия и срѣдства да издигне града поне до положението и висотата на много други градове. Да не се ровимъ въ миналото на града, за да поясняваме съ какви богатства е разполагала общината и какъ безумно или егоистично сж били разпилени и ограбени и какъ хладнокръвно сж се отнасяли тя интелигентни граждани къмъ обедняването или ощетяването на общината, какъ гражданството е гледало равнодушно къмъ разхищаването на общински имоти и продаването имъ или по-право предаването на този или онзи за безценна сжпни имоти, щото днесъ плаща сжпни имоти, щото днесъ нужднитѣ мѣста за училищни сгради или други обществени учреждения. И сега трѣбва да плаща сжпно и прескъпо да очуждава мѣста за горнитѣ цели, а и не всѣкога може да стане това, дето е потребно. Това е едно много печално явление. Нѣма що да обясняваме причинитѣ му, гражданитѣ сж живи свидетели, тѣ ги знаятъ и добре ги познаватъ. Но ние сме длъжни да споменемъ ония грабителски инстинкти и грубъ егоизъмъ и злополучни стремления, отъ които и днесъ нѣкои сливенски граждани, по наследство и традиция, не сж се освободили и, вървейки по пжтищата на своитѣ бащи и дѣди, ползувайки се отъ своето обществено положение, искатъ да се налагатъ въ общественитѣ интереси, мислейки и вървайки, че живѣятъ въ времето, когато всичко можеше да де върши безнаказано.

Д. Мирчевъ.

Паметникътъ на Добри Желѣзковъ Фабрикаджия патронъ на Текстиленото училище.

ПАТРОНИИЯТЪ ПРАЗНИКЪ на Текстиленото училище

На 21 и 22 т. м. Текстиленото Бояджийското училище ще отпразнува патрония си празникъ по следната програма:

На 21 въ 5 часа сл. обѣдъ полагане вѣнецъ върху паметника на Добри Желѣзковъ, патронъ на училището.

На 21 въ 10¹/₂ часа сутринята въ училището ще се отслужи панихида и молебенъ.

На 22 следъ обѣдъ училищната фабрика ще е отворена за разглеждане отъ всички желаещи до 6 ч. вечерята.

Кои пжтища ще се работятъ отъ трудоваци

Въ планътъ за работата на трудовацитѣ презъ настѣпващия сезонъ, за сливения районъ сж предвидени следнитѣ работни групи:

1. Група отъ 300 души за направа и поддържане на пжтищата Сливенъ — Казанлъкъ и Сливенъ — с. Стара рѣка;
2. Група отъ 300 души за пжтя Керменъ — Тополовградъ;
3. Група отъ 300 души за пжтя Сливенъ — с. Ичера — с. Градецъ и
4. Група отъ 200 души по пресушаване на Блатецкото блато.

Останалитѣ трудоваци отъ сливенията 3 работна дружина сж разпредѣлени на групи за други обекти, предвидени въ общия планъ.

Съ писмо № 2933 отъ 6. III. т. г. М-вото на Земледѣлието е отговорило на общината, че участието на г. кмета въ комисията по изборъ на мѣсто за хали е напълно законно.

ОТВОРЕНО ПИСМО

„За криво колело, правъ пътъ нѣма“.

Народна пословица.

Г-нъ Петко Гевгаловъ, тѣ на обществото и 2. че Хит- дѣлжа да ви изкажа, преди леръ е билъ дърводѣлецъ; че всичко, благодарността си за Мусолини е билъ синъ на голѣмото внимание, съ което дребенъ митнически чинов- сте ме удостоили, като сте никъ“. Когато чета тия редове, ангажирали почти всички ко- писани отъ Васъ, става ми лони на в. „Правда“, съ кри- мжчно, че единъ бившъ учи- тика на скромнитѣ ми усилия тиченъ инспекторъ може да да допринесе нѣщо за прос- се излага така очебийно въ вѣтата на широката публика. неграмотностъ, въ незнание на Като признавате, че темата на фактитѣ, които предава. Вие, сказката ми „Магията на сил- г-нъ Гевгаловъ, явно не знае- ната личностъ въ семейния и те нищо за живота на Хитле- обществения животъ. Мусоли- ра и Мусолини, дошле сте да ни, Сталинъ, Хитлеръ“ се е научите нѣщо отъ менъ и указала „обществено твърде понеже не сте били съ добри интересна“ и като признавате, намѣрения не сте успѣли да че салонътъ на читалище „Зо- научите и това, което прости- ра“ е билъ „тесенъ да побере тѣ работници знаяха следъ всички желающа“ да чуятъ сказката. Запомнете, г-нъ Гев- сѣжденията ми, Вие веднага галовъ, Хитлеръ е билъ бояд- добавяте, че сте останали не- жия, а не дърводѣлецъ; ба- доволенъ отъ говореното и се щата на Мусолини е билъ мотивирате. Нѣма нищо чудно ковачъ, а не дребенъ митни- въ това, отъ 700—800 души чески чиновникъ, както Вие слушателни, единъ, двама, пети- пишите. Е, добре, следъ като ма да останатъ недоволни. Вие се показвате кржгълъ не- Когато дойде редъ, обаче да вежа по отношение на факти- се мотивира недоволството и тѣ, азъ Ви питамъ, не е ли когато се подлага на публич- нахалство да излизате въ пре- на критика, една деятелностъ, сата и да критикувате?

Вие, г-нъ Гевгаловъ, сте се представили въ истинския си образъ и когато се спирате върху разгледаното отъ менъ съчинение на Зола—повестъта „Нантасъ“. Вие наричате тая повестъ—романъ. Това показва, че или не сте я чели, или не сте слушали, когато говорѣхъ или най-после, че не знаете, какво е романъ и какво е по- вестъ.

Вашето невежество, обаче проличава най-добре, когато обяснявате задачата на сказ- ката ми: „Той имаше за задача да очертае живота, идеитѣ и постиженията на тия колоси на съвременността...“. Така- ва задача азъ не съмъ ималъ. Противното може да твърди само оня, който мисли, че въ една сказка трѣбва да се из- несе всичко, което знае сказ- чика, безъ да държи смѣтка за границитѣ, въ които го по- ставя темата. И понеже за Васъ сказката е като циганската ведрица, нѣма нищо чудно, че поставяте и другъ, още по- знаменателенъ въпросъ: „Къде сж Стамболовъ, Петковъ, Стамболийски, Петко Петковъ“?

Отъ всичко казано, става ясно, че Вие нѣмате една опор- на точка и че злополучната Ви критика или е плодъ на манията да си срещате името въ вестниците или на нѣкакви подбуди отъ съмнително ес- тество. При по-внимателно че- тене на писанията Ви, колкото и да сж лишени отъ логическа връзка, читателтъ ще схване намѣренията Ви. Азъ зная, че Вие не храните лоши чувства къмъ менъ лично, но Вие не мо- же да простите на единъ общес- твеникъ отъ „новата генерация“

публично да клейми демагози- тѣ, защото разбирате добре интереситѣ си. Тая нова гене- рация, къмъ която спадатъ как- то младитѣ по години, така и младитѣ по духъ, по мантали- тетъ е страшилище за ония, които тровѣха години наредъ, съ най-долна демагогия, ду- шитѣ на проститѣ, но тру- долюбиви селяни. Хората отъ „старата генерация“ искатъ да ѝ преградятъ пътя, но усилията имъ сж жалки на- пѣни; тѣ се заеха да хвърлятъ камъни въ градината на „но- вата генерация“, но камънитѣ старателно се обиратъ и още по-старателно се изсипватъ върху главитѣ на тия, които сж ги хвърлили.

Това писмо, г-нъ П. Г., е отправено къмъ Васъ, обаче, недейте мисли, че бихъ Ви направилъ честъта да го пиша, ако не се касаеше до едно необходимо освѣтление на на- чинитѣ, по които хората отъ „старата (съ партизански ман- талитетъ) генерация“ водятъ борбата си противъ общес- твеницитѣ отъ новата генерация. Ние знаемъ: и звезди да ви се свалятъ отъ небето, на всѣ- ка стѣпка да ви изобличаватъ въ недоброе съвестностъ и не- вежество, резултатътъ ще бжде единъ и сжщи, защото наро- дътъ най-добре ви е преценилъ: „За криво колело, правъ пътъ нѣма“.

П. Димитровъ

Една придобивка за Сливенъ

Разсадникътъ край Слив. Мин. бани наново откритъ

Пристигналъ е новоназна- чения управител на разса- дника ари минералнитѣ бани, агронома Василь К. Величковъ.

Откриването на разсадника край минералнитѣ бани—Сли- венъ е още единъ успѣхъ на нашия градъ. До скоро този разсадникъ се числеше клонъ на Ямболския разсадникъ. Благо- дарение на главния инспекторъ при М-вото на Земледѣлието Иванъ Георгиевъ, който добре познава нуждитѣ на нашия районъ тази година въ дър- жавния бюджетъ разсадника въ Сливенъ е обособенъ като самостоятеленъ. Нуждитѣ на Сливенъ отъ овощенъ мате- риалъ за масови посадки сж известни и ние се надѣваме че новия управителъ ще вложи всичката си амбиция не само да се задоволятъ тия нужди, но да направи отъ рас- садника едно уютно мѣсто, което ще попълни украсата на банитѣ.

Ревирн. лесничейство започва работа

Министерството на Земле- дѣлието е отпуснало първитѣ кредити на Чумерненското Ре- вирно лесничейство.

Поради липса на мѣсто подробности въ следния брой.

РАИОНЕНЪ ЗЕМЛЕДѢЛ. СЪЮЗЪ „ПОБЕДА“—СЛИВЕНЪ

Въ магазина му до хотелъ „Парижъ ще намѣрите винаги

Колониалъ,
млѣчни произведения,
брашно,
фуражъ,
ярма,
цигари,
яйца

Мая за сирене „Овчарка“ — на фабрични цени. Семена: люцерново, крѣмно цвекло и др.

Агентъ на Дирекция Хранизносъ

Поржчикитѣ се изпълняватъ най-акуратно.

Приемането на хранитѣ—най-вѣрно тѣло и бързо изплащане.

Съдействува за обмѣната на произведе- нията отъ селото и града.

За увѣрение—посетете съюза

Всичко се продава на конкурентни цени.

ЖАНА АЛ. ТОДОРОВА
ЗЖБОЛѢКАРЪ

започва работа отъ 1. III въ собственъ кабинетъ.

Домъ ПЕНКА АЛ. ТОДОРОВА зжболѣкаръ

ЗА СЕЗОНА голѣмъ изборъ

Детски колички,
Автомобилчета,
Велосипедчета,
Люлки и играчки
Луксозни криватчета

Фабрика „БР. ГАБРОВСКИ“-Русе
Представителство и складъ:
П. Камбуровъ — тел. 51.
(Агенция на Застр. Д-во „България“.)

За сезона финни камгарни и щрайгарни

ПЛАТОВЕ — ОДЕАЛА

при
Братя М. Рохови
(Срещу „Стария Брѣстъ“)
Цени конкурентни

ШИВАЧНИЦА КОНДЮ ЗЛАТАНОВЪ

изработва: модни мъжки костюми, пардесюта, дамски манта и костюми

София Вичева

СТАРАТА КРУША

Разказъ

Когато бай Маринъ излъ- плодове висѣхалѣте по нея— кува коня на Юсуфъ ага, тур- едри, сладки — сякашъ обле- чинитѣ отъ благодарностъ му пени съ захаръ!

Бай Маринъ я пазѣше като очитѣ си: поливаше я, радваше ѝ се, и щомъ узрѣше, всѣка вечеръ пращаше по чиния лѣс- кави круши на Юсуфа, па не само на него, ами и на цѣлата му на човѣка. Като отприщень махала. Да ядатъ и да благо- славятъ.

Даде Господъ берекетъ и имането му се утрои. Купи си бай Маринъ ниви, постегна кѣшичката си, промѣни закрѣ- пенитѣ си панталони; жена му и момчето му не ходѣха вече по чужди капи — съ една речъ, заживѣ и той като хората.

Израстна, пустна кичести и момчето му не ходѣха вече по чужди капи — съ една речъ, заживѣ и той като хората.

Започнаха да го тачатъ челото и странитѣ, отрониха двата предни жѣба. Право го рекли: младостъ до време! Но нали си имаха парички, стар- цитѣ не сѣсѣха товара на го- динитѣ. Леко имъ бѣше на душата. Леко и весело...

Въ кафенето всички му се кланятъ, всички на крака му ставатъ.

Стрина Мариница и тя: премѣнена, нагиздена — всѣка недѣля въ черква отъ най- голѣмитѣ свѣщи пади идълго се кръсти предъ иконитѣ. И все турчина въ молитвитѣ си спомина. Турчина и крушата. Зелената кичеста круша...

Минаха години. Зеръ вре- мето не е чешма да го спрешъ. И бай Маринъ самъ не сѣти кога стана дѣдо Маринъ. При- гърби се, побѣлѣ.

Годинитѣ легнаха и върху стрина Мариница: набраздиха

дина. Сякашъ не е била. А крушата все си е сжщата — засмѣла се, раззеленила се, весе- ли окоето на радостни стопани.

Отъ вчера леката рѣжа на добра вестъ бѣше изтрила ка- хѣра отъ лицето на старитѣ. Стрина Мариница току бърза, шета, реди стаитѣ; не сѣща ни умора, ни години. Подмлади се отведнажъ. Да не я бѣше срамъ отъ бѣлитѣ си коси, и лѣсенъ би запѣла. Радостъ — не можешъ я сдържи...

Цѣлъ месецъ нѣмаха писмо отъ Кольо. Шо сълзи, шо черни мѣки изплака! А вчера изведнажъ — хаберъ! Иде си! Самичккъ той — неагледното ѝ чедо си иде! Какъ да не се радва, какъ да не прелива отъ лѣсенъ душата ѝ! ...

Синъ имъ, палавиятъ Колю, единичко чедо на заможенъ баща, вече пето лѣто какъ се учеше за докторъ. Тежко бѣше на старцитѣ да живѣятъ като кукувици. Хеле, стрина Мари- ница, день не минаваше да не си поплаче, ама грѣхъ и срамъ отъ хората е да оставятъ де- тето си слѣпо. „На“, ще ка- жатъ всички, „бай Маринъ заможенъ челякъ, пѣкъ остави сина си неукъ“. Нека събира умъ, та и той да добрува и тѣхнитѣ старини да прослави. Така се тешеше тя.

Изнизаше се още една го-

Бай Маринъ закла две

ПРЕДИЗВИКАНЪ ОТГОВОРЪ

Отъ създаването на „Изтокъ“ непрестанно мѣстниятъ в. „Правда“ прави злополучни опити да уязвява членоветъ на редакционниятъ ни комитетъ и да отрича правото ни на съществуване. Първиятъ имъ аргументъ е, че ние сме отнѣли хлѣба на Станчо Нойковъ, който очаквалъ издръжката си отъ вестникарство. На тоя отъ „голѣмо обществено значение“ аргументъ, ние противопоставяме само едно — нашето мълчание, защото не знаехме, какви прегрѣшения има обществото, за да бжде тормозено съ храненияе отъ рода на Станчо Нойковъ.

Отъ година насамъ „Правда“ започна да посвещава почти всичкитъ си колони само на „борбата“ противъ „Изтокъ“. Достойна за редакторитъ ѝ целъ! Когато „Изтокъ“ отстояваше голѣмитъ интереси на града: за откриване на областенъ сѣдъ, за пресѣдиняването на с. Голѣмо Шивачево къмъ Сливенска околия, за благоустрояването на града, за откриването на Чумерненското реверно лесничейство, за справедливо обезщетяване на пострадали отъ урагана бедни сливенскитраждани и пр. и когато явно борбата даваше резултати, рушителитъ отъ „Правда“, които не намѣриха мѣсто да пишатъ два реда по тия жизнени за града въпроси, продължаваха да тровятъ читателитъ си, да водятъ борба тротивъ „Изтокъ“ (смъртния врагъ!) въ името на голѣмия идеалъ: да се осигури хлѣба на Станчо Нойковъ.

Естествено, около „Правда“ не бѣше само Ст. Нойковъ. Той, по законъ, е лишентъ отъ правото да редактира вестникъ. Това положение бѣ използвано отъ една малка група опартизанени хора, които чакатъ блаженнитъ времена, когато бѣха щедро облагодетелствувани отъ властта, защото имаха безсрамие да се тупатъ по гърдитъ и да заявя-

ватъ, че сж вулгарни партизани, смѣтайки вулгарното партизанство за нѣкаква гражданска добродетель.

Тая малка група, къмъ която се прилепи бившия соц. демократъ Юрданъ Поповъ, отъ две години вече трѫпа, вика, а хорото ѝ все си оставаше отъ четирима играчи. И станаха за смѣхъ. Взеха да си съкращаватъ имената, да се явяватъ съ псевдоними (напр. Алан), но читателитъ разбраха, че цѣлата тая работа е яланъ.

Ние имаме достатъчно много данни, събрани завѣски единъ отъ тая фамозна четворка. Преди десетина дни получихме една интересна дописка, въ която се излагатъ неморалнитъ оргии на двама отъ тѣхъ, вършени въ единъ сливенски хотелъ. На тая статия не дадохме мѣсто, защото питаемъ уважение, не къмъ тѣхъ лично, а къмъ службата, която заематъ, защото не искаме да скандализираме обществото и защото най-после, надлежната властъ си е изпълнила длѣга, като е съставила актъ за случая.

Отъ уважение къмъ читателитъ си, ние заявихме, че на „Правда“ въобще не отговаряме. Напоследѣкъ, обаче, около „Правда“ е започналъ да се формира единъ кръгъ отъ хора, които сж примирили противоречията си, въ името на една „велика, достойна за подражение“ целъ — да унищожатъ „Изтокъ“! Кои сж тия хора — читателитъ скоро ще узнаятъ. Сега дължимъ да заявимъ на нашитъ „доброжелатели“: хвърлената ржкавица ние я поемаме. Каква ще бжде равносѣтката — това бждащото ще покаже. Всѣки случай, сливенското гражданство ще има възможностъ да види задъ една завеса много тъмни дѣла, да види портретитъ, истинскитъ образи на мнозина, които подъ маската на лицемѣрието сж минавали за общественици или за почтени граждани.

„Изтокъ“

Дружественъ животъ.

Туриститъ почватъ работа

Новоизбраното н-ство на туристическото д-во „Българка“ се е конструирало, както следва: председателъ — Генчо Койчевъ — сѣдия; подпредседатели — архитектъ Дим. Кавалджиевъ и Д-ръ Ст. Кадиевъ; секретаръ — Стефанъ Стояновъ — банковъ чиновникъ; касиеръ — Марю Стояновъ — учителъ; домакинъ — Албертъ Крипинъ — търговецъ и съветникъ — Ал. Несторовъ — директоръ на гимназиитъ.

Новото н-ство има амбицията да създаде отъ д-ство „Българка“ единъ отъ първитъ клонове на съюза. То води редовни настоятелски събрания, опредѣлило е месецъ мартъ за агитационенъ и проявява усилия да привлече въ редоветъ на организацията всички любители на природата. Обмисля се вече въпросътъ за стопанисването на дружественното лѣтовище — Карандиля. Въ желанието си да популяризира хубоститъ на нашия Балканъ, н-вото ще влѣзе въ връзка съ курортното бюро при общината за изготвяне на табла и др. рекламни материали. Въ връзка съ наредбата-законъ за защита народната природа, д-вото се е занимало съ безразборното и масово бране на планинскитъ цвѣтя, заплашващо съ изчезване на цвѣтята отъ нашата планина и е направило изложение до съответнитъ власти. Двама най-главни въпроса, обаче, съ които ще има да се справи д-вото презъ настоящия строителенъ сезонъ, това сж въпросътъ съ постройка на хижата и съ маркировка на планинскитъ пжтища.

Ние се надяваме, че ползотворната работа на туриститъ ще срещне широката подкрепа на гражданството.

Събранието на пчелархтѣ

Пчеларското д-во „Общъ трудъ“ е имало събрание на 15 т. м. и е избрало ново настоятелство начело съ пом. кмета В. Таушановъ, Стоянъ Бановъ, Славъ Гюлевъ, Христо Авджиевъ, Ганю Милковъ, Никола Яневъ, Вжлю С. Каравалевъ, Георги Кебеджиевъ, Тодоръ Измиревъ и Щилиянъ Тотевъ.

Три нови кооперации въ Сливенска околия

Презъ последнитъ месеци въ околията сж образувани три нови кредитни кооперации — въ с. с. Бинкосъ, Селиминово и М. Чочовенъ. И къмъ тритъ кооперации сж открити потребителни магазини, които се развиватъ успѣшно, и благотворното отражение на които се чувствува отъ населението на тия села.

Сливенско Градско Общинско Управление

Обявление № 4069

гр. Сливенъ, 21 мартъ 1936 г.

Известяватъ се интересувашитъ, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 9 до 10 часа въ Сливенското данъчно управление ще се произведе първи търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ общинския павилионъ „Стариятъ брѣстъ“, въ гр. Сливенъ, ул. Царъ Освободителъ, за време отъ 27 юлий 1936 год. до 31 декемврий 1938 год.

Първоначалниятъ годишенъ наемъ е 36,000 лева, а за цѣлото договорно време 87,000, върху която сума се дава 5% залогъ за правоучастие въ търга.

Тържната преписка е на разположение всѣки присжтственъ день въ общинското управление.

Отъ Общинското Управление

Сливенско Градско Общинско Управление

Обявление № 4070

гр. Сливенъ, 21 мартъ 1936 г.

Известяватъ се интересувашитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 9 до 10 часа въ Сливенското данъчно управление ще се произведе втори търгъ, съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ общинскитъ булевардни бараки № 24, 28 и 32 за време отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1937 г.

Първоначалния наемъ се опредѣля отъ тържната комисия по време на търга. Залогъ 10%.

Тържната преписка е на разположение всѣки присжтственъ день въ общинското управление.

Отъ Общинското Управление

Сливенско Градско Общинско Управление

Обявление № 4071

гр. Сливенъ, 21 мартъ 1936 г.

Известяватъ се интересующитъ се, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, въ Сливенското Данъчно Управление ще се произведатъ следнитъ търгове съ тайна конкуренция:

1. Отъ 9 до 10 часа, за отдаване подъ наемъ пашата въ общинското горско пасище „Кушъ-бунаръ“ — „Равна-рѣка“, за време отъ 1 май 1936 г. до 1 ноемврий 1936 г. Първоначална цена 25,000 лева.

2. Отъ 10 до 11 часа, за отдаване подъ наемъ пашата въ общинското горско пасище „Каракютюкъ — Седлото“, за време отъ 1 май 1936 г. до 1 ноемврий 1936 г. Първоначална цена 35,000 лева.

3. Отъ 11 до 11½ часа, за отдаване подъ наемъ пашата въ общинското горско пасище „Шекерджата“, за време отъ 1 май 1936 г. до 1 ноемврий 1936 год. Първоначална цена 20,000 лева.

Залогътъ и по тритъ търга е 5% върху първоначалния наемъ, като се допълня до 10% отъ добитата на търга-цена.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки присжтственъ день въ Общинското Управление.

Отъ Общинското Управление

ЗА „НЕДОВОЛИИТЪ“ И ЗА СБОРНИКА „ТОИ НЕ УМИРА“

Настоящата бележка, предназначена за миналия брой на вестника непосредствено следъ статията на г. Ат. Николовъ, поради липса на мѣсто тогава и за да не останатъ нѣкои съ погрѣшно впечатление за мнението на редакцията по тоя въпросъ, помѣстваме днесъ.

„Давайки мѣсто на отговора на г. Ат. Николовъ, редакцията дължи да подчертае, че сжщо намира сборника за неудачно съставенъ и неотговарящ на значението на ония, на които е посветенъ. Независимо отъ това, ние смѣтаме, че статията на г. Арнауодовъ и Ноевъ имаше по-скоро за целъ да отрече една система на действие, дала въ резултатъ само пакостни последици за града ни, отъ колкото да се занимава съ самия сборникъ.

Самиятъ оговоръ на г. Н. страда отъ голѣма доза сантиментализъмъ и не задоволява за хонорара отъ 15,000 лева на г. Ив. Ст. — намираме, че незаслужено ще бжде даденъ, особено като се знае, че такъвъ не е билъ уговоренъ. (Продължителността на вложения трудъ, смѣтаме за умишлено или невинно надута нѣколко пжти.). Колкото до това — дали Арнауодовъ и Ноевъ биха извършили една подобна работа безплатно, като се има предъ видъ онова, което сж дали и даветъ двамата — е повече отъ провокация да се твърди или съмняватъ нѣкои въ противното. На хора, които заематъ мѣста, както това на г. Н. — подобенъ езикъ и маниеръ на писане е неподобаващъ.

Изпълнете длѣга си къмъ „Изтокъ“ — платете си абонамента, намаленъ на 60 лева.

агнета, калеса роднини и достове. Насѣдаха всички около богатата трапеза — на хладовина подъ крушата. А тя, усмихната, навела до земи меки клоне, оглежда едъръ плодъ въ пълнитъ блюда.

Начело на трапезата — Юсуфъ ага. Гледа крушата, гледа доброто на своя старъ достъ — гледа и се подсмива подъ мустакъ. То се вика, ако не бѣше той, бай Маринъ и до сега щѣше да си е голъ като тояга.

Издигна се слънцето на небето, а очитъ на всички все къмъ портата. Сърдцата на стопанитъ — играятъ ли играятъ.

Къмъ пладнина срѣзнаха драгия гостъ. Цѣлувки, разпитвания, а сълзитъ — сами си текатъ. Отъ радостъ! . . .

Седна младиятъ докторъ на трапезата — дрехитъ му

нови, лъщятъ. . . Коситъ пригладени, мирише на хубаво. Чудятъ се какъ да му пригодятъ. А той — лапна залъкъ, два и се вдигна отъ трапезата. Не може стомахътъ му да приема вече тѣзи гости. Свикналъ е на „нѣмска“ кухня.

Натжжи се стрина Мариница, стана ѝ жалъ за хубавата яхния. Разпитватъ го за туй, за онуй: какви хора сж нѣмцитъ, плодородна ли е земята имъ. Отвърна дума — две, прекара ржка по челото си и отведнажъ отсече:

— Глава ме боли. Ще отида да си легна.

Спогледаха се гоститъ. Стрина Мариница, уплашена, тръгна и тя по него.

— Не трѣбва. Отъ пжтя е. Ще взема единъ аспириновъ и

ще ми мине — върна я сухо сина ѝ.

Единъ по единъ си разотидоха гоститъ. Сякашъ не отъ веселба, а отъ поменъ се връщаха. Женитъ сбрали на купчини си шепнатъ. Мжжетъ тжжно клатятъ глави.

А блюдата подъ крушата така си и останаха — пълни. Привечеръ, листата ѝ стаиха дѣхъ и въ тишината се понесе разговоръ.

— Тя е богата. Не е научена на нѣмотия А въ Виена доктори колкото искашъ.

— Приберете се при насъ. Нищо, че е чужденка. Ще я обичаме като родна щерка.

— Да живѣемъ въ село ли? Да не си полудѣлъ? . . .

— Градътъ е близо. Ще Ви спождаме сегисъ-тогисъ.

— Не може. Тя не иска да дойде въ България.

— Не иска! подхвана за дадено старецътъ. Значи и ти . . . камъкъ заседна въ гърлото му.

— И азъ ще се върна обратно въ Виена — отвърна сухо сина. — Тамъ ще живѣя. Само че, както ти казахъ, ако си ми истински баща, трѣбва да ми помогнешъ. Ти си старъ. И безъ това не си годенъ вече за работа. Продай нивитъ. Сжщо и кжщата. Тя е голѣма за двама души. Може да си наемете една стая. Азъ ще ви изпращамъ пари и ще живѣете царски.

Вътъръ се плъзна по клонетъ на крушата и отвѣя думитъ на стареца. . .

Следъ два дни, земята която съ благодарствена потъ

орѣше, прибра прахътъ му. Сърдеченъ ударъ. За половина часъ го отвлѣче. Селенитъ си шушнѣха.

Синътъ продаде всичко: и нивитъ, и кжщата. И въ еднъ юлски следобѣдъ, когато пороенъ дъждъ кжпѣшеселото, той остави малко пари на майка си и замина.

На сутринта стрина Мариница повлѣче отмалѣли нозе къмъ двора да иска прошка отъ крушата, за гдѣто я оставятъ въ чужди ржце. . .

Дъждътъ бѣше пристаналъ. Старата круша почернѣла лѣжеше на земята. Гръмъ бѣ разтворилъ здравата ѝ снага, а златнитъ ѝ рожби, — кални, съ пробити обгорени лица, страхливо се гушеха въ гънкитъ на влажната трева.

ИЗТОКЪ

КРИТИКА

Вдъхновени жени

Подъ това заглавие е издалъ новата си книга младия критикъ и есеистъ П. Горянки. Авторът е разгледалъ въ една стегната форма литературнитъ и художествени постижения на най-известнитъ наши жени — писателки. Разгледано е творчеството на М. Бълчева, Д. Габе, Ел. Багряна, М. Петканова и М. Грубешлиева. Съ наблюдателно и добро критично око, Горянки е успълъ добре да проучи характернитъ особености въ поезията имъ и да ни ги даде съ достатъчно дълбочина, разбиране и усѣтъ. Критичнитъ отзиви за всѣка една писателка, макаръ и кратки, сж изчерпателни, сжестивени и непренудени. Тѣ изразяватъ много добре духа на всѣка писателка и опредѣлятъ ясно нейния художественъ и идеенъ свѣтъ. Горянки е проучилъ и разбралъ много добре пжтищата, лутанията, идеитъ, техническитъ похвати и слабоститъ на нашитъ писателки. Онова, което най-напредъ издига Горянки въ читателя, е неговия поетиченъ, живъ и соченъ критиченъ езикъ. Скицитъ му сж дадени леко, омайващо, изпълнени съ много възторгъ и свежестъ. Съ тая си нова книга младиятъ критикъ е направилъ успѣшна крачка въ своето развитие. Въ нея той е вложилъ не само естетично разбиране, но и усѣтъ къмъ езикъ, стилъ и изразни срѣдства. Бихме желали за напредъ Горянки да напише и друга по-голяма работа съ сжщото вдъхновение и усърдие съ които е написалъ новата си книга.

Г. Хрусановъ

По общата художествена изложба въ Сливенъ

По всичко личи, че общата изложба на художницитъ-сливенци по Великденъ, не ще се състои тази година. Тоя хубавъ духовенъ празникъ, който миналата година има необикновено голѣмъ успѣхъ, посрещнатъ съ такъвъ интересъ и така сърдечно отъ гражданството — трѣбва ли да се изостави?

Обективно погледнато непреодолими причини липватъ: читалището безъ друго пакъ ще се отзове съ готовностъ — това ще бжде и неговъ активъ. Тогава, материалната страна ли? Но ние сме поели кръста на изкуството и знаемъ, че той е тежкъ и че трѣбва да се носи съобразно съ нашитъ условия. Тѣ ни сж добре познати. Тежки сж! Но трѣбва ли да оставимъ вкусътъ на гражданството да бжде възпитаванъ отъ разни амбулантни „художници“ А и защо да не си дадеме една среща ние художницитъ и скулпторитъ сливенци и взаимно проследимъ нашитъ пжтища и постижения презъ изтеклата година?

Прочее, излишно е да се претегля стойността и значението на общата изложба, азъ само апелирамъ къмъ колежитъ художници, усилията и жертвитъ да продѣлжатъ отъ тѣхна страна и тая година, да се устрои Великденската изложба, съ което ще зарегистриратъ новъ културенъ успѣхъ за града ни.

Д. Гаджаловъ

Б. Р. Г-нъ Д. Г. пръвъ повдигна миналата година въпроса за обща худ. изложба, „Изтокъ“ широко отвори страницитъ си за нея, и тя действително мина като истинско културно събитие за Сливенъ. Подкрепяйки апела на г. Г., ние пожелаваме да се намѣри начинъ да се премахнатъ всички прѣчки за осществяването на изложбата, за да можемъ по Великденъ да се поздравимъ съ II обща худ. изложба на художницитъ-сливенци.

фондъ Тамбурашки оркестъръ

Записани суми:

- Отъ брой 70 . . . 3600 лв.
- 1. Инж. Минчо Жабовъ 100 „
- 2. Бор. Кавалджиевъ 50 „
- 3. Никола Маринкевъ 50 „

Всичко 3800 лв.

Подписката продължава.

ХРОНИКА

Редакцията моли сътрудницитъ си да пишатъ кратко, четливо и на едната страна на листа. За дълги статии, не, поискани отъ насъ, мжчно се намира мѣсто въ вестника.

Ржкописи назадъ не се връщатъ.

Следъ мотивирано изложение отъ нашия кметъ, М-вото на желѣзницитъ е решило да открие гара въ с. Сборище.

Образувана е въ Сливенъ градска земледѣлска задруга.

Новиятъ контролоръ при общината г. Кънчевъ — юристъ отъ гр. Вратца, е встѣпилъ въ длъжностъ.

Участъковиятъ инженеръ и общински съветникъ г-нъ Никола Бушевъ е повишенъ и е приведенъ на служба въ М-ството на Благоустройството. На негово мѣсто идва г-нъ инж. Кумановъ отъ Еленския участъкъ.

Три помпи сж почнали да работятъ за изтегляне на водата отъ изкопа за оросяване на Краставо поле. Резултатитъ сж отлични. Въ следния брой ще дадемъ снимки, отъ които ще се види характера на работата.

Вестникътъ открива широко колонитъ си за съобщения изъ живота на организациитъ въ града и сливенскитъ дружби. Желателно е организациитъ и дружбитъ да си опредѣлятъ дописници и да ни съобщатъ имената имъ.

Въспоменателна вечеръ за д-ръ Мирковичъ устрои чит. „Зора“ на 19 т. м., на която вземаха участие военния оркестъръ и Народния хоръ. Д-ръ Йорд. Карамалаковъ описва живота на Мирковичъ; д-ръ Кадиевъ говори върху личностъ и идеи, а М. Кангарджиевъ — за окултизма на Мирковичъ. Вечерята бѣ масово посетена.

Като последица отъ урагана всички сакъзчета въ града сж изсѣхнали.

Бившиятъ началникъ щаба на 3 пех. дивизия, въ града ни, г-нъ майоръ Балтаковъ, е назначенъ воененъ аташе въ Атина.

Сказка върху безсмъртния симфоникъ Бетховенъ ще изнесе на 27 т. м. петъкъ 6^{1/2} ч. въ „Зора“ г-нъ В. Димитровъ съ демонстрации. На пиано отъ г-жа Гретхи Йорд. Долапчиева и участието на г-жа Трънка, коларатурно сопрано съ една ария изъ „Фиделио“.

Поради липса на мѣсто въ миналия брой на вестника нѣмахме възможностъ да отбележемъ тържественото отпраздуване патронния празникъ на Младежкия червенъ кръстъ; което тържество завърши съ импозантна манифестация и добре изнесено утро.

РАДИОАПАРАТИТЪ

„СИЛВАНИЯ“

се предпочитатъ поради високитъ имъ качества и ниски цени. Тежки луксозни модели —

4, 5, 6 ЛЯМПОВИ по 3,200, 4,650 и 6,000 лв.

Представителъ за Сливенъ: ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ — тел. 88

Българ. женски съюзъ „Любовъ къмъ родината“ е избралъ за своя председателка нашата съгражданка г-жа Мара Полковникъ Бойдева.

Сливен. студ. д-во „Д. П. Чинтуловъ“, по случай патронния празникъ — 22 мартъ урежда тая вечеръ въ ресторантъ Балабановъ другарска среща.

Общото годишно събрание на Слив. иконом. д-во ще се състои на 29 т. м. въ залата на общинския сждъ. Ще има изборъ на трима настоятели на мѣстото на излизащитъ тая година: Инж. Н. Бушевъ, Георги Гюлмезовъ и Деянъ Парпуловъ.

Печ. „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см. сждебни — по 1 лв. на дума търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

МАЙСТЕРЗИНГЕРИТЪ за Народния хоръ

Майстерзингеритъ, които посетиха града ни въ началото на седмицата, присжтствуваха на концерта даденъ отъ Народния хоръ за ученицитъ. По тоя поводъ, водачътъ на майстерзингеритъ отправи писмо до редакцията, въ което между другото е даденъ следния ласкавъ отзивъ за хора:

„Ние бѣхме приятно зарадвани, че имаме възможността да чуемъ оригиналнитъ български пѣсни и можемъ да поздравимъ Сливена съ единъ

хоръ, който дава едно толкова съвършено и културно изпълнение. Звуковата маса на сливенския хоръ, както и голѣмата дисциплина на пѣвцитъ, ни направиха дълбоко впечатление. Ето защо, ние ще си спомняме често съ удоволствие тия часове, толкова често, колкото и споменитъ ще ни връщатъ къмъ хубавия Сливенъ.

Съ пѣвчески поздравъ:
Оскаръ Беземфелдеръ — концертенъ пѣвецъ съ laute Мюнхенъ.

НАРОДЕНЪ УНИВЕСИТЕТЪ

Сказката на Д-ръ З. Захариевъ

Живѣемъ въ време — започна сказчикътъ — когато старитъ „истини“ сж подхвърлени на сериозна преценка. Много отъ вчерашнитъ истини днесъ сж лъжи. Едновременно съ това новото време издига сериозни въпроси и ние сме длъжни да опредѣлимъ своето становище по тѣхъ. Единъ отъ тѣхъ е въпроса за сжжпия данѣкъ, който се плаща на суетата. Думата е за модата.

Следъ това сказчикътъ прави една характеристика на европейската култура и нейното последствие — типизирания човѣкъ, начина на производството, въ резултатъ на който се явяватъ мощнитъ индустрии и тѣхния продуктъ — модата. Тукъ не е въпроса за лична вкусъ на хората, а за „естетическитъ“ извръщения, които сж патологически симптоми на съвременността. Модата е едно фатално бедствие, което не засѣга само личността, но и нацията. Тя създава отъ жената всевъзможни метаморфози. Пораженията на модата сж страшни: тѣ не засѣгатъ само женската психика, но и физиологията ѝ. Модата убива личното естетическо творчество, обезличава личността. И не само това — тя застрашава примитива, сомобитността на нацията.

По нататъкъ сказчикътъ говори за освобождението на бълг. народъ отъ терора на европейската „култура“, за народнитъ ценности; за упадъчната интелигенция и пропастьта, която я дѣли отъ народа и пр.

Изобщо цѣлата сказка — произнесена тѣй искрено и вдъхновено, бѣше една остра филипика срещу „естетическитъ“ екстравагантности на Евинитъ дъщери и безразсждността на полуинтелигента. Сказката се слушаше отъ голѣмата аудитория съ особено весело настроение.

Сказката на Д-ръ Ив. Станчевъ

На 18 т. м. лѣкарътъ при общината г-нъ д-ръ Станчевъ прочете едно обширно изложение по въпроса за минералнитъ бани, тѣхното стопанско и здравно значение. Той проследи развитието на въпроса отъ древността — Елада и Римъ, че дори до днесъ. Спре се доста на дълго върху

българскитъ минерални води и направи една печална констатация, че това огромно национално богатство не е оценено достатъчно отъ обществото. Следъ това се спре на цѣлебността на Слив. минер. води, и даде нѣколко практически улжтвания за резултатно и правилно водолѣчение.

Сказката на Ст. Петровъ Фламандското изкуство

Учителътъ — художникъ отъ мжжката гимназия г-нъ Ст. Петровъ говори въ кино „Х. Димитъръ“ предъ една голѣма аудитория на горната тема. Макаръ, че въпросътъ не е за широка публика, но поради умѣлото му изнасяне, слушаше се съ голѣмъ интересъ. Сказката бѣ придружена съ свѣтливи картини.

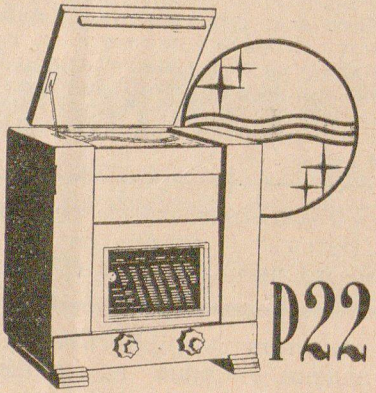
Михаилъ Кюпевъ въ Народната опера

Ангажиранъ е за членъ на Народната опера нашия съгражданинъ Михаилъ Кюпевъ, когото следъ завръщането му отъ Италия, сливенци единствени въ провинцията имаха рѣдкото удоволствие да чуятъ. Участието на Кюпева въ операта ни ще допринесе много за издигането на художественото ѝ ниво и ще позволи да се изнесатъ редица опери, чието представяне до сега е било невъзможно.

Концертътъ на нѣмската пѣсенъ

Петтима нѣмци — майстерзингери отъ Мюнхенската академия дадоха на 17 т. м. въ „Зора“ концертъ отъ Volkslieder — нѣмски народни пѣсни, аккомпанирани отъ старинни нѣмски инструменти — лютня и цитра. Съ концерта се демонстрираше особеността и характера на нѣмското народно музикално творчество. Любопитството бѣ събрало много публика. Майстерзингеритъ, макаръ и пѣвцидилетанти, добре представиха нѣмската народна пѣсенъ — монотонна, студена. Тя напълно характеризира тевтонския духъ, и блѣднѣе предъ царственото величие на българската народна пѣсенъ.

Очаквайте традиционната забава на Народния хоръ въ Военния клубъ.

ПОДВИЖНИЯ ЗВУКОВЪ РЕФЛЕКТОРЪ,

най новия октоденъ рефлексъ супер. модерния музикаленъ инструментъ за претенциозна слушателъ. 4 лампи, 4 балансиращи кржга, всички дължини на вълнитъ

Филипсъ P22

ДА ЧУЕТЕ ФИЛИПЪСЪ ЗНАЧИ ДА КУПИТЕ ФИЛИПЪСЪ!

38,000 РАБОТНИЦИ, 32 ФАБРИКИ, ВЪ 19 ДЪРЖАВИ НА 4 КОНТИНЕНТА.

НѢКОГА СЪНЪ ДНЕСЪ ДЕЙСТВИТЕЛНОСТЪ

ЧРЕЗЪ НАРОДНИЯ ПРИЕМНИКЪ

15 МЕЛЛАЩЕ

МАГИОСНИ СМЪ

ЛВ. 345 МЕСЕЧНО

ТИПЪ E10A МОДЕЛЪ 1936г.

ФИЛИПЪСЪ

2+1 ЛАМПИ ВСИЧКИ ВЪЛНИ

Представителъ за Сливенъ П. КАМЪУРОВЪ